

Arrest

nr. 122 963 van 24 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Kortrijk, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk van 19 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 augustus 2013 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn Belgische partner legden op 11 januari 2013 een verklaring van wettelijke samenwoonst af te Kortrijk.

1.2. Verzoeker diende op 19 januari 2013 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter).

1.3. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk nam op 19 juli 2013 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel (...) 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving / verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd op 19.01.2013 (datum) door D.(...) P.(...) (naam en voornamen)

geboren te (...) / (...), op (...)

van Ghana nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

(...)

x Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij / zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie- volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt :

-bewijs voldoende bestaansmiddelen Belg

-bewijs behoorlijke huisvesting

-ziektekostenverzekering voor Belg en familie.

(...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het middel dat betrekking heeft op de onbevoegdheid van de steller van de akte raakt de openbare orde en dient ambtshalve te worden opgeworpen (RvS 1 maart 2002, nr. 104.228).

2.2. Ter terechtzitting wordt erop gewezen dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk onbevoegd is om de in casu bestreden beslissing te nemen.

Artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) – dat de juridische grondslag van de bestreden beslissing is – bepaalt immers:

“Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Daar in de vreemdelingenwetgeving zelf geen bepaling wordt gevonden waaruit de bevoegdheid van een gemeentelijk ambtenaar kan worden afgeleid, dient dergelijke bevoegdheid te worden getoetst aan de nieuwe gemeentewet, dan wel aan het gemeentedecreet. Een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, zoals de in casu bestreden beslissing, heeft betrekking op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van een vreemdeling. Een dergelijke beslissing heeft een zeker politieel karakter. De bevoegdheid van de steller ervan moet derhalve aan artikel 133 van de nieuwe gemeentewet worden getoetst (RvS 28 april 2011, nr. 212.831; RvS 1 februari 2011, nr. 210 918).

Artikel 133 van de nieuwe gemeentewet bepaalt, inzake de bevoegdheden van de burgemeester, het volgende:

“(…)

Hij is in het bijzonder belast met de uitvoering van de politiewetten, de politiedecreten, de politieordonnanties, de politieverordeningen en de politiebesluiten. Hij kan echter onder zijn verantwoordelijkheid zijn bevoegdheid geheel of ten dele overdragen aan één van de schepenen.

(...)”

Bovenvermeld artikel voorziet enkel de mogelijkheid om de bevoegdheid van de burgemeester inzake de uitvoering van politiewetten of -besluiten aan een schepen over te dragen, en niet aan een ambtenaar. De thans bestreden beslissing werd evenwel ondertekend door L. A., *“de gemachtigd ambtenaar”* van de stad Kortrijk.

2.3. De Raad stelt ambtshalve de onbevoegdheid vast van de steller van de akte. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Een onderzoek van de aangevoerde middelen dringt zich verder niet op. Het feit dat de verwerende partij ter terechtzitting noch verschenen noch vertegenwoordigd was, doet geen afbreuk aan de gedane vaststelling.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk van 19 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN